

1ste Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for forskjellige under Finantsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2915; dets 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Sp. 7239 ff.)

Finantsministeren: Jeg turde maafee tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, kun angaaer et meget indskrænket Antal af Embeds- og Bestillingsmænd, nemlig saadanne, som fortere under Finantsministeriet, uden at henhøre til nogen af de større Stater, som ligge under Ministeriets Administration. Saaledes som dette Lovforslag foreligger, er det i det Væsentlige overensstemmende med det Forslag, der fra Regjeringen oprindeligt er fremlagt for Rigsdagen i flere paa hinanden følgende Samlinger. Der er kun i de første Paragrapher foretaget nogle mindre betydelige Forandringer, som væsentlig bestaae i en ringe Nedsættelse i de Lønninger, som oprindeligt vare foreslaaede. Vel havde jeg meget ønsket, om de Lønninger, som oprindeligt vare foreslaaede af Finantsministeriet, vare blevne vedtagne i det andet Thing, men jeg maa dog paa den anden Side indrømme, at de Nedsættelser, der have fundet Sted, ere saa smaa, at de ikke i den Grad kunne vanskeliggjøre en forsvarlig Besættelse af de vedkommende Embeder, at jeg har turdet vægre mig ved at modtage de Ansættelser, som det andet Thing har fundet at være det Yderste, hvortil det kunde gaae. Der er fremdeles et Par af de Embedsmænd, som af Regjeringen vare foreslaaede at skulle have kongelig Udnævnelse og Pensionsberettigelse, som efter det nu foreliggende Lovforslag ikke skulle have denne Ret. Det er navnlig to, nemlig Medailleuren ved Mønten og Controlleuren ved Glasselotteriet. Disse Embedsmænds Stilling er imidlertid af en saadan særegen Beskaffenhed, at jeg har fundet, at der kunde være Anledning for Regjeringen til at slutte sig til den Tanke, at det ikke vil være nødvendigt at give disse Mænd kongelig Udnævnelse, hvorfor jeg kun har foreslaaet den Tilføielse angaaende

Montguardainen, som nu findes optagen i Lovforslagets § 2. I Lovforslagets § 3 er der indsat en Bestemmelse, hvis første Deel allerede er vedtagen af dette Thing ved andre Lønningslove, nemlig ved Postvæsenets og Toldvæsenets Lønningslove, og som gaaer ud paa, at der skulde kunne paalægges Bestillingsmænd, ansatte i Genhold til de omhandlede Love, selv at yde et Bidrag til Pensionering for dem selv og deres Efterladte efter Regler, som nærmere ville blive fastsatte. Denne Bestemmelse, som det ærede Thing først har fastsat, har jeg for mit Vedkommende ganske maattet slutte mig til, og ligeledes har ogsaa Folkethinget ved sin Afstemning tiltraadt dette ærede Things Beslutning i saa Henseende. Der er skeet en Tilføjning, som jeg anseer for at være rigtig for fuldstændig at gennemføre den humane Tanke, hvori denne Bestemmelse var vedtagen her i Landstthinget; det er nemlig den, at det skal gjøres muligt for de Embeds- og Bestillingsmænd, som ere i dette Tilfælde, at kunne fikre deres Enker en Overlevelsesrente, selv om de ikke have den Helbredstilstand, som i Almindelighed udkræves hertil. Det vil jo erindres, at der haves en Lov af 5te Januar 1851, der fastsætter, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes, naar Embedsmænd skulle fikre deres Enker den pligtige Overlevelsesrente; der fordres en mindre streng Helbredstest for dem end for andre Interessenter. Derfor der nu ikke i saa Henseende vises en lensældigere Fremgangsmaade ogsaa for disse Bestillingsmænds Vedkommende, vil det i et vist Antal Tilfælde blive umuligt for de Paagjældende at sørge for deres Efterladte, og det er derfor, man har troet det rigtigt at tilføie en tilsvarende Bestemmelse for Bestillingsmænd. Jeg kan tilføie, at jeg holder mig fuldkommen overbeviist om, at der ikke herved vil paabyrdes Statskassen nogen egentlig Risiko. En saadan vil deels i Virkeligheden ikke være tilstede, og deels ville ialfald de Beløb, som der kan blive Tale om, være overmaade smaa. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale den sidste Deel af det 3die Stykke af § 3. — Med Hensyn til § 4 vil det ærede Thing see, at der er taget den Bestemmelse, at denne Lov skal træde i